

[Wilhelm]

var korrigeret af ejermændene? Hvad skulle det til for, hvis man havde tilstrækkeligt solide argumenter over for regeringens sikkerhedsudvalg, over for ombudsmanden, og over for hvem der i øvrigt blev bragt ind i den sag?

Der er andre ting, der kun kan øge ens mistænksomhed over for dette. Nu insisterer man på, at den pågældende var en trussel mod statens sikkerhed. Andre har nævnt nogle af de besynderlige træk ved handlingsmønstret, jeg har ikke tid til at gentage dem, men vil nævne nogle flere.

Det er dog paradoksalt, at det eneste, ombudsmanden har taget fat på, er spionageparagraffen, men den sag, som det hele her er en udløber af, er ikke noget, der har noget som helst med spionage at gøre, det er noget, som er påstået terrorisme. Det plejer ikke at være de samme folk fra de samme kredse – det ville i øvrigt være tåbeligt, det kan enhver prøve at sætte sig ind i – der udøver begge funktioner på én gang. Men her skøjter man altså imellem at slynge om sig med spionagebeskyldninger og med terroristbeskyldninger.

Hvad der gør det hele endnu mere besynderligt, er, at regeringen, som føler, at statens sikkerhed har været så truet, at man måtte skride til udvisning uden at give den pågældende nogen som helst retsbeskyttelse, og overtræder ganske almindelige fundamentale retsregler, altså også har set på, at man frafaldt sigtelsen for hans fem medsigtede, som altså også er alvorlige trusler mod statens sikkerhed her i landet, men som i dag går frit omkring, som man ikke engang vil forsøge at få dømt på indiciøer eller på anden måde uskadeliggjort.

Det virker ikke særlig sammenhængende eller logisk, at man skaffer sig af med den ene, som man let kunne komme af med på grund af udlændingeloven, men så i øvrigt bare må affinde sig med, at med hensyn til hans fem angiveligt medsammensvorne var der ikke rigtig nogen holdbare sigtelser. De kan stadig væk fare rundt og på alvorligste vis true statens sikkerhed. Det er altså undervurdering af folks evne til at tænke selv, den argumentation, som regeringen her lægger op til.

Det andet led i forespørgslen var, hvilke garantier man har opnået for Martinez' sikkerhed i det land, han blev udvist til.

I samrådet med retsudvalget den 20. maj, altså før den første udvisning, men efter menneskerettighedskommissionens udtalelse af den 10. maj, fik vi den daværende justitsminister til at erklære, at garantierne for Martinez' sikkerhed i det land, han blev udvist til, ville spille en afgørende rolle for udvisningsbeslutningen, for beslutningen om, hvordan den skulle effektueres og til hvilket land. De senere besvarelser viser, at man ikke har gjort noget som helst for at opfylde det løfte, man gav. Jeg vil ikke sige *til* retsudvalget, men i hvert fald *i* retsudvalget – det var ikke alle i retsudvalget, der var lige interesseret i at få den slags garantier. Der er intet forsøgt i den retning.

Her kommer regeringens andet hovedpunkt ind, det, man hægter sig op på, menneskerettighedskommissionens erklæring, som man har brugt og misbrugt. Man citerer én sætning i denne udtalelse fra menneskerettighedskommissionen, og det er den sætning, der lyder: der er i øvrigt ikke nogen dokumenterede tegn på, at klageren kan blive behandlet i strid med artikel 3, hvis han bliver sendt tilbage til Mexico. Den er blevet brugt før, justitsministeren har brugt den her i dag, og igen ved et decideret citatfusksom består i udelukkelsen af præmisserne for denne sætning, nemlig de ovenstående 3–4 sætninger, som udtrykkelig forudsætter, at der ikke vil blive tale om udvisning til Mexico, idet man nemlig fra menneskerettighedskommissionen i dette afsnit siger:

»Det fremgår af nærværende sag, af de oplysninger, der foreligger, at klageren er blevet afhørt i en domstol med det formål at afklare, hvilket land han skulle udvises til. Det må derfor formodes, at klageren da tilkendegav sin frygt med hensyn til forholdene i Mexico.« – Og så kommer det centrale, som man altid springer over – »Under sådanne omstændigheder er der for det første en formodning imod klagerens forventning om, at han kan blive hjemsendt til Mexico.«

Decideret citatfusksom, når ministeren, både den nuværende og den foregående, over for pressen har citeret den sidste sætning, men omhyggeligt hver gang har undladt at citere dette helt centrale, at menneskerettighedskommissionen den 10. maj som noget sikkert gik ud fra, at der ikke blev tale om udvisning til Mexico.